

1911. MÁJUS 15.

ERDÉSZETI LAPOK

L. ÉVF.

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

KÖZLÖNYE

10. FÜZET.

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Szerkeszti:

BUND KÁROLY

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. ☉ Előfizetési díj egy évre 16 korona.

Az Orsz. Erd. Egyes. oly alapító tagjai, kik legalább 300 kor. alapítványt tettek, valamint a rendes tagok is 16 kor. évi tagsági díj fejében ingyen kapják. Azok az alapító tagok, kik 300 koronánál kevesebbet alapítottak, 6 kor. kedvezményes ártért járathatják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. em.

sz. A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltnék. sz.

(Telefon: 37-22.)

Szemle.

(Erdőgazdasági birtokpolitika. — Az állami erdőtiszték ügye. — A kopárfásítás és legelőkérdés. — A gazdakongresszus.)

A különlegesen erdészeti törvények tárgyalásától eltekintve, nem emlékszünk az országgyűlés oly tárgyalására, amelyben az erdőgazdaság és az erdőtiszték ügye oly nagy, de egyúttal sajnos oly változó szerepet is játszott volna, mint a közelmúltban az 1911. évi költségvetés tárgyalásánál. A földművelésügyi tárca költségvetése feletti vita, midőn e sorokat írjuk, még nem ért véget, tehát egyelőre csak néhány rövid megjegyzésben foglalkozunk bő anyagával.

Az erdőgazdaság szempontjából a tárgyalás legjelentőségtelesebb mozzanatának a földművelésügyi miniszternek ama nyilatkozatát tartjuk, hogy elődjének telepítési törvényjavaslatát nem teszi magáévá. Ismeretes, hogy ezen törvényjavaslat ellen, abban a részben hevenyészett alakban, amelyben az két év előtt a törvényhozás elé jutott, erdőgazdasági tekintetben súlyos kifogások voltak emelhetők, de viszont az is tény, hogy ezen kifogások figyelembevételére és egyéb hiányainak elenyésztésére után ez a törvényjavaslat az erdő-

gazdasági talajok csalárd és közgazdaságilag annyira káros felaprózásának gátat vehetett volna, míg jelenlegi eszközeink mellett a parcellázási üzérkedések elleni védekezésünk csak hiányos.

A minisztert elhatározásában valószínűleg az állami telepítési akciónak sok tekintetben elhibázott volta erősítette meg, de hogy vajjon evvel együtt azután nem az egész kérdést ejtette-e el, azt a sokszor emlegetett alturista bankra vonatkozó törvényjavaslat beterveztésekor fogjuk megtudni.

Egyelőre csak a Beksics-féle birtokkicserélésről vallott nézetét fejtette ki a miniszter közelebbről. Az Országos Erdészeti Egyesületnek a telepítési törvényjavaslatra vonatkozó felterjesztéséből tudjuk, hogy a Beksics-féle eszme csakis bizonyos korrekтивummal fogadható el, t. i. oly alakban, hogy a hitbizományoknak a síkföldről a hegyvidékre való áthelyezése *ujabb*, eddig magánkézen lévő erdőterületek lekötésével járjon, ellenben ne vezessen az állami erdőbirtoknak apadásához. A miniszter szavai ebben a tekintetben nem nyugtatnak meg s nem meritjük belőlük azt a meggyőződést, hogy a különben megtévesztően szép eszmének ezt az oldalát ismerné.

Az állami erdőtisztek ismert ügye a vita elején lelkes pártolókra talált magában az előadóban, *Papp* Gézában, *Tallián* Béla volt földmivelésügyi miniszterben és másokban. Az volt a szándék, hogy *Tallián* számos munkapárti képviselő aláírásával a részletes vita során határozati javaslatot terjeszt be, amely már ez évben is biztosította volna azt, hogy az ujonnan belépő tisztviselők fa- és földjárandóságukat megtartsák, a jövőre nézve pedig a teljes állásarányosítást a kormány figyelmébe ajánlotta volna. Sajnos, hogy a vita további folyamán úgy látszik az erdészetet ért támadások hatása alatt, illetőleg azok felhasználásával a pénzügyminiszter előzetes hozzájárulását e határozati javaslatról megvonta s így csupán a földmivelésügyi miniszter abbeli ígéretében reménykedhetik az állami erdőtisztikar, hogy az 1912. évi költségvetésben törekedni fog minden tőle telhetőt megtenni érdekében.

A kopárfásítás ügyében az erdészetet ért támadások örömeinkre nem tántorították el gróf *Serényi* Béla földmivelésügyi minisztert attól a szándékától, hogy e téren fokozott tevékenységet kíván kifejtteni, de a legeltetés kérdésében tapasztalható *ujabb* egészséges

irányzatot sem befolyásolhatták a némely részről tapasztalható „hazabeszélések“.

S e téren örömmel kell megemlékeznünk a f. hó 6—8. napján lezajlott budapesti országos gazdakongresszusról, amely *Thaisz* Elek szakavatott és korrekt előadmánya alapján foglalkozott az annyira fontos legelőkérdéssel és nagy megnyugvásunkra abban tért el az eddigi kongresszusoktól, hogy minden erdőgazdaság-ellenes irányzattól menten a legelők javítását, a takarmánytermesztést és a legelőknek elsősorban a multban oktanul feltört régi legelőkből való ujjaalakítását hangoztatta.

Az usoravölgyi kincstári erdei vasut Boszniában.

Közli *Sztehlo Gyula*, a boszniai és hercegovinai országos kormány erdőigazgatósága szakosztályának építő mérnöke.

A boszniai és hercegovinai országos vasutak bród-sarajevói vonalának Usora állomásából indul ki a jelenleg korlátolt személyszállításra is berendezett és a kincstár tulajdonát képező keskeny nyomtávu gőzüzemű usoravölgyi erdei vasut.

Ez az erdei vasut Usorától Pribiniecig visz, 40·48 kilométer hosszú és 76 *cm* nyomtávval van az Usoravölgy mentén megépítve.

A fakereskedelem terén annak idején igen nagy szerepet játszó Morpurgo & Parente trieszti cég építette abból a célból, hogy azon a mostani pribiniei erdőgondnokság „Borja“ és „Javorova“ nevű erdeiben termelt tölgyfadongák kisebb mellékirányu görpályák közvetítésével kihozassanak és a szükséges élelmiszerek az erdei munkások részére szállittassanak.

A célznak megfelelően és üzleti szempontból tekintve, az aránylag nagy hosszúsághoz mérten lehető olcsón kellett a pályát megépíteni s az előfeltételek ehhez meg is voltak.

Az Usoravölgy mentén huzódik ugyanis a doboj-banjalukai országút s nevezett cégnek megengedték, hogy vasutját ezen országút részbeni felhasználása mellett építse meg.

Ennek révén épült a vasut tisztán olcsósági szempontból majdnem kizárólagosan a nevezett országuton, illetve annak kiszélesítésén